

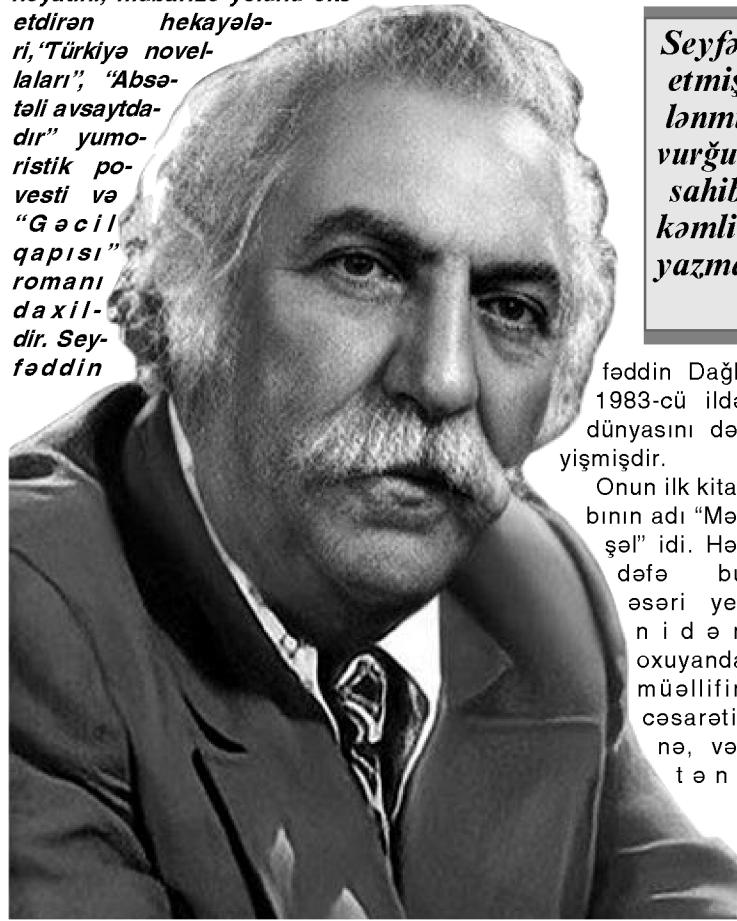

Aynur Turan

(əvvəli ötən sayımızda)

Əsərləri sevile-sevile oxunan görkəmli yazıçı-dramaturq Seyfəddin Dağlının ‘Məşəl yanır’ kitabında Arazın o tayandakı qardaş və bacılarımızın ağır həyatını, mübarizə yolunu əks etdirən hekayələri, ‘Türkiyə novel-ları’, ‘Absə-teli avsaytda-dır’ yumo-ristik po-vesti və “Gəci l-qapısı” romanı daxilidir. Sey-fəddin

Ustad və cəsarətli sənətkar - Seyfəddin Dağlı

Dağlının özünəməxsus yaradıcılıq üslubu, yadda qalan canlı obrazları, dadlı-duzlu yumor, dilinin saflığı və səlisliyi onun əsərlərini fərqləndirən əsas keyfiyyətlərdir. Görkəmli yazıçı Seyfəddin Dağlının 1991-ci ildə nəşr edilmiş “Seçilmiş əsərləri” oxucular tərəfindən rəğbətlə qarşılanmış kitablarındandır. Kitabda onun satirik və yumoristik əsərlərdən nümunələr böyük sənətkarımız Cəfər Cabbarlının ömr yolu əks etdirən “Bahar oğlu” romanı daxilidir.

Seyfəddin Dağlı bizim XX əsr ədəbiyyatımızda bir məktəbdür. Amma bu məktəbin özünün də məxsus olduğu daha böyük müqəddəs məktəbi var. Seyfəddin Dağlı elə sənətkarlardandır ki, onların həyat yolu yaradıcılıq yolu qədər, yaradıcılıq yolu isə həyat yolu qədər maraqlı və zəngin olur. Yaradıcılığa əslində şeirlə başlayan Seyfəddin Dağlı məşhur şair olmasa da, duzlu-məzəli misralar yazmışdır. Hətta ustad bəstəkarımız Cahangir Cahangirov onun neçə-neçə şeirinə müsiki bəstələmişdir. Amma Seyfəddin Dağlı ədəbi aləmdə satirik hekayələr ustadı, gözəl felyetonçu və publisist kimi qəbul olunurdu. Dramaturgiya sahəsində də qələmini sıyan müəllifin bir neçə pyesi teatrarda tamaşaşa qoyulmuşdu. Uzun müddət repertuarından düşməmiş, televiziya kanallarında maraqla izlənmişdi. 1956-1959-cu illərdə Dövlət radio komitəsində

baş redaktor, sonra “Bakı” telestudiyasının direktoru və sədr müavini işləmişdir. Seyfəddin Dağlı uzun müddət “Kirpi” siyasi-satira jurnalının baş redaktoru olmuşdur. 1980-ci ilin mayından ömrünün sonuna qədək “Yazıçı” nəşriyyatında redaktor işləmişdir. Sey-

sadə bir dillə və məharətlə mənfi tipləri gülüş hədəfinə çevirirək onları bu yolla islah etməye çalışırdı. Seyfəddin Dağlı “Rüşvətdar” adlı hekayəsində sadəcə gülməli vəziyyətdə təqdim etmir, həm də onun vəziyyətinə bir növ ağlayır. Əli rüşvət verməyə alışmış bu tipin ailəsi çox acınacaqlı vəziyyətdə yaşayır.

yət tələb edirdi. Seyfəddin Dağlı sözün həqiqi mənasında ustاد və hünerli sənətkar idi. O, sözünü elə məqamda, elə tərzdə məharətlə deməyi bacarırdı ki, hətta ondan narazı qalan da ciddi şəkildə öz etirazını bildirməyə cəkinirdi. Yazıçı bu fəaliyyətini “Kirpi” jurnalında da çox məharətlə davam etdirmişdir. Onun redaktorluğu ilə nəşr

gözünü yumdu, xəyal oldu, həqiqət adlı bir nağıla çevrildi. Seyfəddin Dağlı tanışanların xatırılarda onun işqli obrazı belə boylanır. “Qələm tutan barmaqları düyün-düyün idi. İlər boyu bu düyünlü barmaqları müşahidə etmişdim və onlara həsəd aparmışdım. Bu düyünlər üç günün, beş günün deyildi. Əlinə qələm aldığı vaxtdan qabarlanıb düyünə dönmüşdü o barmaqlar... Vərəqlər onun tarası, qələm xışı, kotanı idj” (Ağasəfa). Buna görə də səpdiyi toxumlar göyərirdi... Ötən əsirin ortalarında yazıçının qələminin odu elə sönməz oldu ki, onun hər parçasından qopan qı-

Seyfəddin Dağlı novella ustası, böyük türk satiriki Əziz Nesinə uzun müddət dostluq etmişdir. Dəfələrlə hər iki ölkədə görüşdən sonra onların dostluğu daha da möhkəmlənmişdi. Bütün səhbətlərində Əziz Nesin bildirirdi ki, məni Azərbaycana çəkən, ona vurğun edən Seyfəddin bəy olub... Əziz Nesin türk ədəbiyyatı üçün hansı xidmətlərin sahibidirsə, Seyfəddin Dağlı da Azərbaycan ədəbiyyatında həmin statusa malik görkəmli yazıçıdır. Seyfəddin Dağlı ömrü boyu sadə, təvazökar olub. İşi, peşəsi isə ancaq yazmaq, yaratmaq olub. O, nə hansısa təltifi gözlayıb, nə də mükafat barədə düşünüb. Yazıçının en böyük mükafatı xalqı tərəfindən sevilməyidir...

fəddin Dağlı 1983-cü ildə dünyasını dəyişmişdir.

Onun ilk kitabı adı “Məşəl” idi. Hər dəfə bu əsəri yenidən oxuyanda müəllifin cəsareti nə, və -

Seyfəddin Dağlı dramaturq kimi də yazıb-yaratmışdır. Müəllifin “Adı sənin, dadi mənim”, “Aydınlığa doğru”, “Mənziliniz mübarək”, “Təzə gəlin”, “Kölgələr piçıldır”, və başqa dramları respublikamızın başqa teatrlarında tamaşaşa qoyulmuşdu. 1979-cu ildə onun ssenariisi esasında “Bahar kimi solmaz” filmi də çəkilmişdi. Cəxcəhəlli yaradıcılığı ilə seçilən Seyfəddin Dağlı müntəzəm surətdə xərici ölkə ədəbiyyatının nümunələrini dilimizə çevirirdi. Digər bir tərəfdə isə onun öz əsərləri müxtəlif dillərə tərcümə edilirdi. Onu keçmiş sovetlər ittifaqının bütün müttefik respublikalarında yaxşı tanıydılar və əsərlərinə sev-sevə oxuyurdular. Seyfəddin Dağlı sağ olsayıdı, bu gün onun qələmə aldığı mövzular daha rəngarəng, daha məraqlı səslənərdi. Sovet hökumətinin ağır təzyiqlərinin və məhdudiyyətlərinin hökm sürdüyü bu dövrə quruluşun diktəsinə dən doğan nöqsanlara gəlmək, qüsurları dile gətirmək, ziddiyətli həyat tərzini təsvir etmək yazıçıdan böyük cəsarət, qatiy-

olunan bu satirik jurnalın səhi-fələrində elə qəm dolu gülüş, qəhəqəhəli faciə notları tapmaq olur ki, bir daha bu böyük sənətkarın yazıçılıq, jurnalistik qüdrətinə məftun kəsilirsən. Seyfəddin Dağlı novella ustası, böyük türk satiriki Əziz Nesinə uzun müddət dostluq etmişdir. Dəfələrlə hər iki ölkədə görüşdən sonra onların dostluğu daha da möhkəmlənmişdi. Bütün səhbətlərində Əziz Nesin bildirirdi ki, məni Azərbaycana çəkən, ona vurğun edən Seyfəddin bəy olub... Əziz Nesin türk ədəbiyyatı üçün hansı xidmətlərin sahibidirsə, Seyfəddin Dağlı da Azərbaycan ədəbiyyatında həmin statusa malik görkəmli yazıçıdır. Seyfəddin Dağlı ömrü boyu sadə, təvazökar olub. İşi, peşəsi isə ancaq yazmaq, yaratmaq olub. O, nə hansısa təltifi gözlayıb, nə də mükafat barədə düşünüb. Yazıçının en böyük mükafatı xalqı tərəfindən sevilməyidir. Məzmunlu və dəyərli əsərləri ilə Azərbaycan ədəbiyyatında əbədi yer tutmuş Seyfəddin müəllim gözəl yaşıdı, heç kimə əziyyət vermədən

şülcim bu yazıçını sevən oxucuların qəlbini nur kimi axdı. Bir vaxt bu dünyada var olmuş Seyfəddin Dağlı unudulmağa qoymadı. Əslində, bu işiq payı unudulmaz yazıçının Vətənə, torpağı, millətə bağlı ürəyinin sevdiyi insanlara əbədi ərməğanı oldu. Seyfəddin Dağlı çox az yaşıdı, ömrünü başa vurduqdan sonra xəyal oldu, həqiqət adlı bir nağıla çevrildi. Lakin bu gündən onun ikinci ömrü başladı. Daha uzun ömrü... Sənətkar ömrü, bizim ürəyimizi köz-köz yandıran xatirə ömrü, dost ömrü, həqiqi insanlıq ömrü...

Birdən qəm gəirdi familin, adın, Bizi tərk elədin, bizi nədəndir? Sən öldən sonra yaxşı olmadın, Sən elə sağ iken yaxşı adamın. Yaxşı xırda sözdür sənin yanında, Böyükdün, billurdun məhəbbətinlə. Səhfsiz adam olmur guya cahanda, Amma sən sahfsizdən öz xilqətinlə. Sən bizim mötbəber ustadımızdır, Gülüşlü, məzəli həyatımızdır. Daha heç bir zaman dönməyəcəksən, Şirin xatırasən dəha bu gündən, Bilirik: geriye dönməyəcəksən! Axi kim döñüb ki, döñəsen sən də... Cabir Novruz

